GAZETA KRAKOWSKA

Nro 92.

Z KRAKOWA DNIA 15 LISTOPADA 1815 Roku WE SZRODĘ.

Z Warszawy d. 7 Listopada.

Przeszłey Niedzieli, d. 5 b. m. stolica nasza była świadkiem uroczystego rozdania chorągwi Polskich poniżey wyrażonym pułkom woyska narodowego, a to stosownie do rozkazow wydanych przez Jego Cesarzewiczowską Mość W. X. Konstantyna.

W wilią dnia tego wieczorem około godziny 6tey w pokoiach Jego Cesarzewiczowskiey Mości, członki Rządu tymczasowego Królestwa Polskiego niektórzy Senatorowie, Ministrowie, Radcy Stanu, tudzież Jenerałowie i woyskowi Rossyyscy i Polscy wszelkiego stopnia, przybiiali koleyno ćwieczki do wspomnionych chorągwi. Sam Wielki Xże przybił pierwszy ćwieczek, po nim Jenerałowie Zayączek, Dąbrowski, Sierakowski, &c. a ostatnie przybili podofficerowie i żołnierze, z których po dwoch z każdey kompanii było do tego wezwanych.

Nazaiutrz po zwykłey paradzie woyskowey przyciągnęły na znacznie teraz rozszerzony i ozdobiony plac dziedzińca pałacu Saskiego, bataliion grenadyierski gwardyi Królewsko-Polskiey, dowodztwa JP. Pułkownika Zymirskiego, i dwa pułki liniiowe piechoty Polskiey, to iest, 2gi i 4ty, dowodztwa JPP. Pułkownikow Koszarskiego i Mycielskiego; każdy z tych pułkow składał się z 2ch bataliionow. Wszystkie okna pałacu Saskiego zaięte były przez grono Dam, a plac okrywały pierwsze osoby Rządu, znakomitsi Urzędnicy, Jenerałowie i Officerowie obu narodow, i mnostwo ciekawych widzow. Sam Wielki Xiążę z dobytą szpadą przewodniczył temu świetnemu obrzadkowi, i Pułkownicy dowodzący odbierali od niego rozkazy; świętość zaś obrządkow religiynych podnosiła w sercach wszystkich przytomnych szlachetne uczucia, iakie tak poważna uroczystość wzbudzała. Przed samem ich rozpoczęciem, Audytor gwardyi przeczytał głośno woysku rotę przysięgi. W środku prawie placu wystawiony był na kilku wzniesionych stopniach ołtarz, gdzie Jaśnie Wielmożny Górski, Biskup Senator Dyecezyi Kieleckiey w obe-

cności kilku Biskupow i licznego Duchowieństwa, za przyniesieniem przez Podchorążych pięciu chorągwi przeznaczonych dla pięciu bataliionow, poświęcił one, po mianey w przody przemowie (niżey umieszczoney) do woyska przez JX. Maiewskiego, Kapelana woyskowego, ozdobionego krzyżem Polskim. Podczas tego duchownego obrzadku woysko zdięło kaszkiety, i wszyscy przytomni odkryli głowy. Po poświęceniu, Podchorążowie zanieśli chorągwie w środek swych bataliionow prezentuiących broń, przy biciu w bębny, i wśrod muzyki woyskowey. Wszystkie pięć bataliionow ciągnęły nakoniec w paradzie przed Jego Cesarzewiczowską Mością, który potem wrocił do swego pałacu, a oddziały grenadyerow odprowadziły chorągwie przy muzyce woyskowey do mieszkań wspomnionych JPP. Pułkownikow, wyiąwszy chorągwie gwardyi, którą zaniesiono do Zamku Królewskiego, dokąd sam W. Xże przybył konno. Chorągwie te są zupełnie w kolorach narodowych. W srodku ich iest orzeł biały w polu czerwonem, na 4ch rogach znayduie się litera A, a nad nią korona.

Przemowa miana do woyska Polskiego przy poświęceniu Chorągwi.

Confortamini filii — Levate Vexillum.

Pokrzepcie się Synowie — Wznieście Chorągwie

Jerem: Rodz: 6 w 1.

" Zołnierze! Uroczysty obrządek, na który tu zebrani iesteśmy, w dwoistym względzie, religii i honoru, do serc waszych odzywać się powinien. — Odbieraiąc pod oczami waszego Wodza Chorągwie, które wspaniałomyślny nasz Monarcha waszey powierza waleczności, bierzcie na siebie obowiązek bydź mu zawsze wiernemi, iść za niemi wszędzie, gdzie sława iego i dobro, odtąd nierozdzielne od sławy i dobra naszey oyczyzny, na polach chwały wam przodkować będą; bronić ich do ostatniey kropli krwi, idąc za chlubnem dla was przeznaczeniem obrońcow oyczystey ziemi.

Lecz tem, żołnierze, nie dopełnicie ieszcze wszystkich waszych obowiązkow. Religiia, łącząc tu poważne swoie obrzędy z obchodami właściwemi stanowi waszemu, wskazuie wam, że razem iesteście Chrześcianami; ona to, błogosławiąc znaki, pod któremi dążyć macie do sławy, daie wam pewność, że się poświęcacie nie odstępuiąc ich nigdy; ona to, oddaiąc ie w ręce tych, którzy piastować ie maią w boiu, wznosi do Naywyższego gorące modły, żebyście zostaiąc im zawsze wiernemi, nie zbaczali nigdy od wiary, prawd ewanielicznych i cnoty. — Bądźcie więc, żołnierze, łagodnemi, sprawiedliwemi i ludzkiemi, gdy Niebo uwieńczyć raczy pomyślnością wasze trudy; uzbroycie się cierpliwością, wytrwaniem i ufnością, ieśli przeciwnościami doświadczyć zechce waszego męztwa; bądźcie w każdym czasie i bez szemrania posłusznemi Wodzom, którym przewodniczenie wam poruczył. Natenczas żołnierze pewni będąc, żeście się uiścili w tem, co Monarcha wasz i Oyciec, religia i honor po szlachetnem waszem powołaniu obiecywać sobie mogą, znaydziecie w własnem sercu pierwszą nagrodę usiłowań tak chwalebnych; naypoźnieysza potomność błogosławić ieszcze będzie waszey pamięci; a wdzięczna oy-

czyzna, uznaiąc w was prawych synow, z uszanowaniem zapisze wasze imiona w rzędzie ryceszy, którzy niemniey bogoboynością i cnotą, iak walecznością, zapewnili nazawsze sławę Polskiego Narodu.„

Tegoż dnia JW. JX. Biskup Nominat Malczewski Kuiawski, po odebraney Sakrze z Rzymu, poświęceny był w Warszawie na Biskupa dyecezyi swoiey.

W tych dniach wyiechał ztąd do Kalisza, JW. Linowski Radca Stanu, iako Dyryguiący Wydziałem Poczt, a dnia 6go b. m. po południu, JO. Xże Jmć Adam Czartoryski, Wiceprezes Rządu tymczasowego Królestwa Polskiego, dla powitania Jego Cesarsko-Królewskiey Mości, Pana naszego Miłościwego, w Kaliszu.

Mowa JO. Xcia Adama Czartoryskiego Wiceprezesa Rządu tymczasowego Królestwa Polskiego, miana przy uroczystości w dniu 3 b. m zaprowadzenia Sądu Naywyższey Instancyi.

" Kiedy po długiey sądownictwa kraiowego przerwie Naywyższa w Królestwie Instancya rozpoczyna w nowym kształcie zatrzymane dotąd działania, Rząd tymczasowy w tey znaczącey solennosci z pociechą upatruie pierwszy ważny krok uczyniony ku stałemu porządkowi rzeczy, za którym Polska z upragnieniem wzdycha. Doyście do niego od samego swego rozpoczęcia, Rząd tymczasowy, baczny na wolą sobie obiawioną N. Pana, uważał za iedyny cel prac swoich, i naydotkliwiey bolał, ilekroć skutek w ślad nie szedł za usilnością; ilekroć owoce starań nie doyrzewały tak spieszno, iak narod tylu klęskami skołatany, miał prawo wymagać i spodziewać się.

" Lecz wpływ nieszczęśliwy tychże długich klęsk, i wielorakie niemi usypane zawady, długą dopiero i ciągłą starannością zupełnie usuniętemi bydź zdołaią; i snadniey zaiste Instytucye narodowe wstrząsaią się, mieszaią i niszczą, niżeli raz poburzone do porządku wracaią, i na prawdziwie trwałych zasadach buduią się. Tey trwałości, tey podstawy rzeczywistey szczęścia i istnienia narodow, od przeznaczenia dotąd Polszcze odmowioney, berło potężne nayłaskawszego Monarchy użyczy i da nam użyć. W dniu dzisieyszym pierwszy raz Rząd tymczasowy może powziąć nadzieię, że urzędowanie iego nie było prożnem, i że choć w części włożonemu na siebie obowiązkowi zadosyć uczynił.

" Kamień węgielny, a raczey klucz sklepienia, na którym sprawiedliwość w narodzie ma bydź opartą, dziś na swoiem mieyscu osadzony, udział iey dla wszystkich klas mieszkańcow zapewnia.

" Jeżeli w czem ieszcze nazwać się tymczasowym może, to iedynie w szczegółach polepszeniu uległych, ale nie w rysach zasadnych, wiążących skład budowy. Wysoka mądrość Króla i Pana naszego, ścisły związek stanowiąc między Senatem i Naywyższem Sądownictwem, chciała oboygu i wzaiemnie świetności i powagi dodać, a przez to wydzielenie sprawiedliwości, podwoyną i naypewnieyszą zastrzedz rękoymią. Nie będzie omyloną dobroczynna iego wola. Przeznaczywszy was Szanowni Mężowie do tak ważnego

urzędowania przez nasze usta, w wasze ręce składa naypierwszy zakład pomyślności narodu i los wielu w sercu Jego Oycowskiem iuż umieszczonych poddanych.

" Od was teraz zależeć będzie niewinność od ucisku obronić; skrzywdzonym honor lub wydarty zwrócić maiątek. Na ten przybytek wspomniawszy, niech słaby i ubogi bez trwogi oddycha, lecz niech. y zadrżą zbrodnia i przekupstwo; szlaki zawiłe i kryiome pieniactwa nie uydą surowey przenikłości wzroku waszego.

" Ani się tem ograniczą działania wasze, że tu w naywyższem sądowem mieyscu sprawiedliwość ochronę i przytułek nakoniec znaydzie. Opodal w Magistra urach po całym kraiu zaprowadzonych, zbawienny i gorliwy wasz dozor potrafi tenże sam duch i ścisłą karność utrzymać.

" Patrząc na skład tu zebranych Sędziow, z których iedni, nieodstępni oyczyzny synowie, wszystkie iey dzielili koleie, a w środ nieustannych burz i przemian zawsze nieskażonem sercem i czystą odznaczali się gorliwością; drudzy nauce jurysprudencyi od młodości oddani, głęboką wiadomością i doświadczeniem prawa, oraz nielęknioną są znakomici bezstronnością; wspomniawszy nadto, iaki to Mąż na ich czele zasiadł, którego imie, cnota i zasługi w narodzie od momentu, do którego pamięć moia dochodzi, zawsze świetnieią na przodzie, i zawsze w świetności wzrastaią; nie mogę iak tylko podać się miłemu i mocnemu przekonaniu, że w takiem gronie mowić o powinnościach, i do ich pełnienia zagrzewać, byłoby prożnem i nie na swoiem mieyscu.

" Nic więc nie pozostaie Rządowi, iak tylko powtorzyć wezwanie swoie do Szanownego Prezesa Sądu Naywyższego, aby wraz z zacnemi Kollegami, do rozpoczęcia wielkich swych obowiązkow chciał przystąpić. "

Z Berlina d. 6 Listopada.

Stosunki ścisłey przyiaźni, iakie od tylu lat między N. Królem Pruskim i N. Cesarzem Wszech Rossyy zachodzą, uświęcone zostały nowym związkiem. Oba Monarchowie za zezwoleniem N. Cesarzowey Matki, stosuiąc się do życzeń J. Cesarzowiczowskiey Mci W. Xcia Mikołaia i Jey Królewiczowskiey Mci Xżniczki Karoliny Pruskiey, ułożyli pomiędzy niemi związek małżeński. Postanowienie to zostało d. 4 b. m. w obecności całego Dworu ogłoszone i tak W. Xże, iak i Królewna od obecnych raczyli odbierać powinszowania.

D. 4 b. m. o godzinie 11 przed południem wszedł tu w wielkiey paradzie Ces. Rossyyski pułk grenadyerow Fryderyka Wilhelma z Lipska powracaiąc z Francyi. N. Cesarz i N. Krol (iako szef tego pułku) wyiechali przeciw niemu z wszystkiemi Xiążętami krwi i orszakami swoiemi do bramy Brandeburskiey, i kazali mu około siebie przeciągnąć. Pod Lipkami aż do pałacu J. K. Mci stanęły piechota i jazda z osady tuteyszey po prawey i lewey stronie i czyniły w czasie przechodu Rossyyskiego pułku, który ieden z Wielkich Xiążąt i Królewicz następca tronu prowadzili, honory. N. Cesarz (w mundurze Pruskim pułku Pruskiego, któ-

rego iest szefem), a N. Król Pruski (w mundurze Rossyyskim wchodzącego pułku) rozkazali temu pułkowi i stoiącemu w paradzie woysku Pruskiemu około zamku przeciągnąc, przyczem Król Pruski dobywszy szpadę, przeprowadził swoy Rossyyski pułk około Cesarza, a Cesarz będący tu batalıon swoiego Pruskiego pułku około Króla. — W południe był w zamku w galeryi obrazow wielki obiad na 180 osob, na który wszyscy officerowie Rossyyskiego pułku Króla Jmci zaproszonemi byli.

D. 5 była wielka parada woyskowa Rossyyskiego i Pruskiego woyska. Na życzenie N. Króla zaciągnął pułk Rossyyski na straż w zamku i w mieście. W zamkowey kaplicy było obrządkiem Greckim nabożeństwo, na którem znaydowali się Monarchowie, wszyscy Wielcy Xiążęta i Królewiczowie. Monarchowie iedli w swoich pokoiach obiad, a W. W. Xiążęta u Następcy tronu. W wieczor był w sali opery świetny bal dworski, na który przeszło 3000 biletow rozdanych zostało. N. Cesarz i N. Król z swoiemi familiiami przybyli do wielkiey loży Królewskiey, którą potem dla otworzenia balu tańcem Polskim opuścili. N. Cesarz tańczył z Królewną Wilhelminą, a N. Król z Wielką Xżną Maryą (Następczyną Weymarską.) Sala koncertowa w tymże teatrze przerobiona była na pięknie przybraną salą iadalną. Wysokie Osoby iadły wieczerzą przy wielkim stole wspaniale szlifowanym szkłem Rossyyskim przyozdobionym, Dwory i Damy przy 4 innych stołach na 160 osob nakrytych, a dla reszty osob otwarte były biufety. Po wieczerzy Dwor zatańcował ieszcze tańca Polskiego i oddalił się o godzinie 12, a bal ciągnął się do godziny 4 zrana.

D. 5 zebrał się Rossyyski pułk grenadyerow Fryderyka Wilhelma z batalionem Pruskim Alexandra w ogrodzie, zkąd oba woyska udały się na przygotowany z rozkazu J. K. Mci obiad do zbroiowni dla podoficerow i żołnierzy. Tam iedli na 25 stołach przy ozdobach woyskowych i cyfrach Nayiaśnieyszych Monarchow. — Dziś daie miasto z powodu chwalebnego powrotu N. Króla i rownie chwalebnego tu przybycia N. Cesarza Alexandra w koncertowy sali teatru wielki bal, który N. N. Cesarz i Król nasz z swoiemi familiiami obecnością swoią zaszczyca. W wieczor będzie miasto z powodu radosnego zamęścia Królewny Wilhelminy z W. Xięciem Mikołaiem wspaniale oświecone.

— *D. 7* —

D. 26 p. m. przybyły tu nadzwyczayny poseł i pełnomocny Minister Wielkiego Xcia Heskiego, Baron Schüler de Senden, miał szczęście mieć u J. K. Mci wstępną audyencyą i oddać mu list wierzytelny.

Ces. Rossyyski Feldmarszałek Xże Barklay de Tolly przybył tu z Paryża

Xże Jmć. Następca Weymarski poiechał ztąd do Ludwidsburga.

Z Wiednia d. 7 Listopada.

N. Cesarz z N. Cesarzowa przybyli d. 31 Października do Wenecyi i wiechali tam uroczyście przy radosnych okrzykach

niezmiernych tłumow ludu.

Podesta tamteyszy, J. C. K. Mci aktualny tayny Radca i Szambelan, Hr. Gradenigo, wydał w imieniu tamteyszey municypalności d. 27 Paźdz. uwiadomienie, iż w dniu 31 Paźdz. nayżywsze życzenia mieszkańcow spełnione zostaną, gdyż będą mieli szczęście powitać w murach swoich Nayiaśnieyszego i Nayłaskawszego swoiego Monarchę z iego wysoką Małżonką.

Z Lipska d. 2 Listopada.

D. 30 p. m. przybyli tu NN. Królestwo przy powszechnych radości okrzykach. Król raczył przyiąć hołd od zgromadzonych no iego przyięcie wszystkich władz. W wieczor zebrali się obywatele miasta przy pochodniach i wykrzyknęli przed mieszkaniem Monarchy: Niech żyie! Potem raczyli NN. Królestwo w odkrytem powozie obeyrzeć na prędce sporządzone oświecenie miasta. Nazaiutrz dał J. K. Mość Ces. Rossyyskiemu Feld. marszałkowi Xciu Barklay de Tolli wielki Krzyż oderu woyskowego S. Henryka. W wieczor zaszczycili NN. Królestwo obecnością swoią teatr tuteyszy. Poskończonym widowisku teatralnym studenci tuteysi oddali Królestwu Jchmość wiersz, który raczyli łaskawie przyiąć. Jutro odiadą ztąd NN. Królestwo. Zamiarem ich tu przybycia było powitać N. Cesarzową Rossyyską w przeieździe przez nasze miasto; lecz nie spełniło się ich życzenie, gdyż podług odebranego dziś doniesienia przeiazd N. Cesarzowey ieszcze niezaraz nastąpi, a J. K. Mość nie może na tak długo oddalić się z stolicy.

Przed odiazdem J. K. Mci z Drezna miał przybyły tam poseł Króla Francuzkiego, Xże Otranto (Fouché) d. 29 Paźdz. pierwszą audyencyą i oddał J. K. Mci list wierzytelny.

Z Paryża d. 28 Października.

Królewicz Wirtemberski Paweł przybył tu d. 23 b. m. i wysiadł do gościnni państwa. D. 24 po mszy odwiedził Króla przybyły tu Królewicz Duński Chrystyan Fryderyk. (Stryy Króla Duńskiego i dowodzący posiłkowym korpusem Duńskim, który wrocił do Holsztynu.)

Izba parow słuchała d. 25 b. m. z ukontentowaniem proiektu do uchwały podziękowania J. Królewiczowskiey Mci Xciu Angouleme za iego postępek w d. 20 Marca, w którem dał wiele dowodow męztwa i wielkomyślności, i okazał się godnym potomkiem Henryka IV. Lecz Monsieur odrzucił z podziękowaniem ten dla swoiego syna zaszczyt.

Ustawa względem aresztowania obwinionych o zbrodnią przeciw Królowi, &c. nim będą pod sąd oddanemi przyiętą została w izbie deputowanych 294 przeciw 55 głosów. Spory względem ustawy naznaczaiącey wygnanie i kary na burzycielow spokoyności, nie były ieszcze do 27 ukończone. Rozpuszczone trwogi względem 780 artykułu konstucyi, tyczącego się nietykalności sprzedarzy dóbr narodowych, przywrocenia dziesięcin, &c. dały powod do żywych sporow.

Od 4 dni postąpiono daleko w układach względem powszechnego traktatu pokoiu. Ułatwione zostały głowne trudności; Angielscy pełnomocniey odstąpili

wielu żądan, które były zawadą do pokoiu.

Dziennik Goniec zakazany tu został, ponieważ chwalił Hiszpańskiego buntownika Porlier i wystawiał go iako obrońcę wolności.

Minister woyny odebrał w tych dniach list następuiący: JW. Panie! Pod byłem Cesarzem byłeś Ministrem, a ia porucznikiem; za powrotem Króla utraciłeś urząd Ministra, a ia stopień porucznika; za powrotem Bonapartego nie przyiąteś u niego służby, ia także nie; nie iesteś zmiennikiem, ia także nie; zaprzysiągłeś Królowi wierność, ia także; za powrotem Króla odzyskałeś swoy urząd i ia chciałbym także stopień porucznika odzyskać. Ponieważ my, nie wiedząc o sobie, zawsze iednakowo postępowaliśmy, byłoby zatem niesłusznością gdybyś JW. Panie był Ministrem, a ia niczem.,, — Żądaniu iego stało się zadosyć.

J. Cesarzowiczowska Mość następca tronu Austryackiego przybył d. 16 b. m. o godzinie 7 w wieczor do Marssylii w towarzystwie swoich szambelanow i adjutantow Feldmarszałkow porucznikow Barona Bianchi, Duca di Casalanza i Hr. Neipperg. J. Cesarzewiczowska Mość nieprzyiął żadnych honorow, aby wczasie krotkiego w tem mieście pobytu wszystkie iego osobliwości mógł widzieć. Zobaczywszy wszystkie osobliwości miasta, udał się d. 17 na stoiące w tamteyszem przedporciu okręty floty Angielskiey pod Adm. Exmouth, który rozkazał okrętom niektóre czynić obroty wystawiaiące bitwę morską. Naypięknieysza pogoda towarzyszyła tey morskiey przeiazdzce Cesarzewicza, którey pierwszy raz używał. Lord Exmouth miał także szczęście służyć J. Cesarzowiczowskiey Mci obiadem, na który celnieysi officerowie Austryaccy i Angielscy, iako też znakomitsi Marssyliyczykowie zaproszonemi byli. W wieczor odwiedził Cesarzewicz teatr, a nazaiutrz udał się w dalszą podroż do Aix i Awenionu. Woyska Austryackie opuszczaią Marssyliią i cała Prowancyą.

W ulicy Michaudiere znaleziono znowu broń ukrytą.

Mowią, iż Sieyes opuszcza Francyą i osiada w Niemczech.

Znany Jenerał Alix aresztowany został w departamencie Duby.

N. Król Pruski rozkazał w kraiu naszem zakupić 1200 Hiszpańskich baranow Merinos, dla poprawienia owiec w kraiach swoich.

Codziennie skazuią tu ieszcze na więzienie i inne kary ludzi, którzy nieprzystoyne prowadzą mowy. W tych dniach skonfiskowano tu oburzaiące pismo pod tytułem: *Bonapartiana.* Zagęściły się tu także teraz samoboystwa.

Gazeta Hamburska pod napisem z Paryża d. 25 Października przez nadzwyczayną okazyą zawiera co następuie:

"Fakcyoniści, którzy niekontenci są z teraźnieyszego mądrego i spokoynego porządku rzeczy, uknowali piekielny zamach na wymordowanie całey familii Królewskiey w Tuilleries i innych mieyscach; lecz zamach ten odkryty i w samem zawiązku zniszczony został.

"Jedno z pism tuteyszych mowi słusznie, iż poki tylko Bonapartyści oddychać będą, zawsze będą spiski knować.

Xże Wellington był na chwilę słodkiemi ich słowy oszukany. Wielka iego dusza sądziła, iż rzetelnie i wolno myślą; ale teraz uważa ich za takich iakiemi w istocie są; uważa ich za pomocnikow tylko wściekłego i szalonego tyrana, który Bogu dzięki iuż za Ocean wygnany został. Xże Wellington poznał z smutnego doświadczenia, iż za nadto dobroci i filantropii względem rewolucyynych ludzi więcey szkodzi niżeli skutkuie. „

Od Menn d. 30 Października.

N. Cesarzowa Rossyyska wyieżdza d. 1 Listopada z Karlsruhe i nocować będzie w Rohrbach; nazaiutrz ieść będzie obiad w Darmstadt, a na noc ziedzie do Frankfortu. D. 3 ieść będzie obiad w Homburgu, a potem daley poiedzie.

D. 25 i 26 b. m. przechodziły pod Koblentz za Ren pułki gwardyi Pruskiey. Idą one przez Weilburg, Wetzlar, Giesen, Marburg, Kassel, Gettingę, Schladen, Halberstadt, Magdeburg, &c. do Berlina.

D. 29 przybył do Frankfortu z Nassau Minister stanu Baron Stein. Dziś przybyły tamże ekwipaże Króla Pruskiego z Francyi i udaią się wdalszą do kraiu drogę.

Zaczena się iuż uskuteczniać ostatni traktat Paryzki. Mamy doniesienia z Brabancyi, iż Prusacy osadzaią twierdze: Thionville, Montmedy, Longwy, Sedan, Givet, Charlemont, Rocroy, Landrecy, dwie twierdze w Pikardyi i kawał Normandyi. Woyska Niderlandzkie zaymuią Marienburg, Philippeville, Quesnoy, Walenciennę, Bouchain, Maubeuge i Konde; Woyska Angielskie, Hanowerskie i Brunswickie Cambray, Peronne i cały gościniec aż do Paryża z okolicami. Co woyska Heskie zaymą, nie mowią te doniesienia, ale naypodobniey, iż przyłączone zostaną do korpusu Pruskiego. Zresztą zapewniaią te doniesienia, iż reszta twierdz w Flandryi Francuzkiey i Artezyi osadzone tylko będą gwardy mi narodowemi ale nie liniiowemi woyskami.

Z Hagi d. 31 Października.

Przeznaczona do wschodniey Indyi nasza eskadra pod rozkazami Kontraadmirała Buyskes, składaiąca się z 4 liniiowych okrętow, 1 fregaty 1 korwety, 1 bryga, odpłynęła wczoray z Texlu. Z Flesingi odpłynie także wkrotce przeznaczona do zachodniey Indyi nasza eskadra.

Dwor powrocił tu z Amsterdamu.

Wczoray rozpuszczone zostały kompanije ochotnikow, które z Francyi powrociły.

Ustąpione Niderlandom przez Francyą ośm powiatow i kilka twierdz będą wkrotce obięte.

W Bruxelli czynią przygotowania na przyięcie główney kwatery Xcia Wellingtona.

Król uznał P. Bourne za Amerykańskiego konsula w Niderlandach, P. Duhring za konsula Duńskiego w Antwerpii, a P. Iseghem za konsula Duńskiego w Ostendzie.

DODATEK DO Nro 92. GAZETY KRAKOWSKIEY

Z KRAKOWA DNIA 15 LISTOPADA 1815 Roku WE SZRODĘ

Kommissya Organizacyyna przez trzy Nayiaśnieysze Dwory ustanowiona.

Ustanowiwszy Kassę Głowną, która trudnić się będzie poborem wszelkiego rodzaiu podatkow stałych i niestałych, które dotąd przez mieszkańcow Miasta Wolnego Krakowa i iego Obwodu, do Kass Królestwa Polskiego wniesione były. Obwieszczą wszystkich kontrybuentow, którzy z mocy traktatu, między Nayiaśnieyszemi Dworami pod dniem (21 Kwietnia) 3 Maia r. b. zawartego, mianowicie zaś wedle opisaney linii graniczney w artykule 2gim tegoż traktatu, do Miasta Wolnego Krakowa i iego Obwodu należą, aby od dnia 18 Października r. b. wszelkie takowe podatki, których termin opłaty do Kass Publicznych z dniem wspomnionym przypadał, już nie do Kass Królestwa Polskiego, ale do Kassy przez Kommissyą ustanowioney wnosili.

Dan w Krakowie na Sessyi dnia 7 Listopada 1815.

Swierts-Spork. Reibnitz. Miączyński.

Durowski, Sekretarz.

Z Warszawy d. 11 Listopada.

Nadesłano nam od właściwey Władzy do umieszczenia, co następuie:

Podług ostatnich wiadomości, przybycie Nayiaśnieyszego Pana do tey stolicy, nie będzie mogło z przyczyny odłożonego wyiazdu Monarchy z Berlina, prędzey nastąpić, iak dnia iutrzeyszego.

JW. Nowosilzoff, Członek Rządu tymczasowego Królestwa Polskiego, powrocił iuż z Berlina, zkąd także przybył do Warszawy, JW. Hrabia Ożarowski, Jenerał Adjutant N. Cesarza i Króla.

JW. Hrabia Mostowski, Prezyduiący w Ministerium Spraw wewnętrznych, przybył dnia 7go tego miesiąca z maiętności swoich we Francyi, do tuteyszey stolicy.

Z Wilna d. 16 Października d. k.

(Z Kuryera Litewskiego.)

Dnia 14go t. m. uroczyście obchodzone były w tem mieście narodziny N. Cesarzowey Jmci, Maryi Federowney. Z rana odprawiło się w kościołach nabożeństwo i śpiewane było *Te Deum*, w obecności urzędnikow, władz cywilnych i woyskowych, woyska rożney broni, oraz licznie zgromadzonego obywatelstwa. W środ śpiewanego *Te Deum*, słyszyć się

dały wielokrotne wystrzały dział i bicie we dzwony wszystkich kościołow. Wieczorem miasto całe było oświecone.

Z Włoch d. 28 Październ'ka.

Urzędowa gazeta Neapolitańska zawiera obszerny opis zamiarow i przedsięwzięść Miurata od iego z tronu strącenia. Co do ostatnich zdarzeń tak mowi: — " D. 15 Września odezwa Francuzkiego dowodcy w Korsyce. Jen. Verdier, odkryła odurzonem mieszkańcom taiemnicę zbiegłego tego jenerała, i ogłosiła wszystkich za zdraycow i buntownikow, którzy pieniądze przyymą od Miurata. Miurat cofnął się potem do Ajaccio, gdzie do 600 ludzi zwerbował. Tymczasem wyczytano w pismach publicznych iak wspaniale zprzymierzone Mocarstwa dozwoliły temu jenerałowi iako prywatnemu człowiekowi przytułku w Niemczech pod opieką N. Cesarza Austryackiego, i Angielska korweta była przeznaczoną do przewiezienia go z Korsyki do Tryiestu. Oczekiwano zprawdzenia się tego doniesienia, gdy Miurat d. 28 Września z Ajaccio uciekł. Lubo plan iego zdawał się bydź zupełnie romansowym, rząd Neapolitański wysłał iednak zaraz lekkie statki do krążenia pod brzegami królestwa, tak iż iedna linia działowych łodzi rozciągała się od Gaety do Montecircillo, druga od szczytu Companella do Foro, a trzecia od przylądka del Armi do morza Jońskiego. Skutek okazał mądrość tego środka. D. 8 Października w południe przybył Miurat z swoiemi statkami pod brzegi Kalabryi i wylądował do Pizzo z 30 osobami, pomiędzy któremi znaydowali się Jen. Franceschetti i Marsz. polny Notali. Udał się bez przeszkody na rynek, gdzie usiłował wzniecić rokosz, wołaiąc: " Ja iestem wasz Krol Joachim, musicie mnie znać! „ Te słowa były znakiem do powszechnego poruszenia, i uchwycenia oręża. Miurat i iego orszak udali się do Montęleone; lecz w drodze widząc nacieraiący na nich lud, zboczyli na skały i chcieli się do swoich statkow dostać; ale przemnożeni liczbą i odwagą, mimo dzielney obrony poymanemi i do twierdzy Pizzo zaprowadzeni zostali. W żywości walki polegli Kapitan Pernice, Jen. Franceschetti i 7miu innych towarzyszow Miurata, reszta była raniona. Statki Scorudia i Bove z wyprawy Miurata uciekły podczas walki. Cała wyprawa iego składała się z 6 statkow, z ktorych 4 dostały się Królewskim okrętom w ręce, a 2 ieszcze są ścigane i zapewne przed niemi nie uydą.

(Tu następuią pochwały wierności narodu, a mianowicie mieszkańcow Pizzo.)

Taż urzędowa gazeta pod d. 17 Października donosi o straceniu Miurata iak następuie: — " Joachim Miurat stawiony przed sąd woyskowy, na śmierć skazany i d. 13 Paźdz. w Pizzo rozstrzelany został. Mowią, iż przy schwytaniu go znaleziono przy nim nader ważne własno ręczne dowody iego zbrodniczych zamiarow, z którenii on i iego towarzysze z Korsyki przybyli. Niebo udzieliło mieszkańcom Pizzo chwałę uratowania naszey oyczyzny i Włoch od nowych klęsk rewolucyi; lecz chwała ta należy razem do całego narodu. W

każdym mieyscu państwa znalazłby był burzyciel takąż wierność i gorliwość w poddanych J. K. Mci, iakiey na ostatniey granicy doświadczył. „

Doniesienia z Rzymu pod 20 Października opiewaią: Od 14 b m. gdy nadeszła tu pierwsza wiadomość o wylądowaniu i poymaniu Miurata, wszyscy zostawali w niecierpliwem oczekiwaniu, aż nakoniec dowiedziano się wczoray o iego losie. Podług prywatnych listow schwytał go nieiaki Trentacapilli, kapitan żandarmow, który przez niego utracił dawniey brata, gdy z pistoletem w ręku chciał się ucieczką ratować. Papiery, ktore przy Miuracie znaleziono, zawierać maią odezwy du ludu. Naypierwsza kobieta, która się nań rzuciła, gdy związany został, utracić miała trzech synow w woynach pod nim. Miasto Pizzo iest oprocz tego iednem z miast Neapolitańskich, które od nieludzkiego Jen Manhes za iego rządow naywięcey ucierpiało.

Miurat przy wylądowaniu musiał bydź podług swoiego zwyczaiu wykwintnie ubrany, ponieważ wspominaią o dyamentowey szlifie u iego kapelusza. Gdy mu ogłoszono wyrok śmierci, zmieszał się, ale w krotce do siebie przyszedł i żądał Xiędza. Na placu śmierci niedozwolił sobie ani oczu zawiązać, ani nie usiadł na przygotowanym stołku.

Od granic Francyi d. 26 *Października.*

W pewnem piśmie Niemieckiem czytamy następuiący artykuł o Francyi: — „Uważaiąc ducha panuiącego w obudwoch izbach, postrzegamy, że izba Parow chce powiększey części działać podług życzenia narodu; izba zaś deputowanych iest całkiem przychylna dworowi. W izbie Parow, strona zwana liberalna ma oczywistą przewagę, co się w czasie uchwalania adressu do Króla pokazało. Hrabia Barbé Marbois miał z Baronem Seguier spór, do którego nayznakomitsi członkowie izby należeli. Było burzliwe posiedzenie niektórzy Roialiści wyrzucali z zapalczywością liberalistom, iż są Jakobinami, a ci znowu nawzaiem, iż biały kolor przerobili na Jakubiński; ieden fanatyk poważył się nawet czynić wyrzuty Xciu Orleanu, i chciał go zniewolić do milczenia. „

Pewne publiczne pismo wyraża, iż ani Francuzi, ani Niemcy nie są kontenci z warunkow pokoiu.

Dnia 13 *i* 14 *Listopada* 1815.
Cena zboż rożnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

Korzec	1. Zł.	gr.	2. Zł.	gr.	3. Zł.	gr.	4. Zł.	gr
Pszenicy	26	—	25	—	23	15	22	—
— Zyta	21	—	20	—	19	—	18	—
— Jęczmienia	16	—	15	—	14	—	13	—
— Owsa	7	20	7	15	7	—	6	15
— Jagieł	42	—	40	—	38	—	36	—
— Grochu	20	—	18	—	17	—	16	—
— Rzepaku	26	—	24	—	23	—	22	—

DONIESIENIA.

2gi raz.) Antoni i Anna Łempiccy O. K. P. w Dzierzgowie Dep. Krak. Powiecie Jędrzeiowskim mieszkaiący, maią zamiar wyiechać do Galicyi w interessach familiynych.

Na dniu 24tym Listopada r. b. o godzinie 9tey rano będzie przez publiczną Licytacyą Czopowe skarbowe od Trunkow, iako też i Propinacya Wolno-Handlowego Miasta Podgórza w Kancelaryi na Ratuszu Mieyskim wypuszczoną. — Cena fiskalna

od Skarbowego Czopowego iest rocznie . . . . . 1959 złr. W. W.
Od Propinacyi Mieyskiey . . . . 4550 złr. W. W.
Od Dochodu Konsumpcyynego . . . . 2383 złr. W. W.

Maiący chęć licytowania pomienionych Dochodow, zechcą na rzeczonym terminie stawić i 10cią procentowem Vadium zaopatrzyć się.

Z Ces. Król. Kraiowego Kommissoryatu w Podgórzu d. 30 Października 1815.

Baum.

Niżey podpisana Franciszka z Tymowskich niegdy Urodzonego Pawła Zaremby dziedzica części we wsi Zalesiczkach w Powiecie Radomskim, Departamencie Kaliskim dawniey w Xięstwie Warszawskim, a teraz w Królestwie Polskim położonych i tamże mieszkaiaca pozostała bezpotomnie wdowa, wzywa wszystkich sukcessorow i kredytorow, niegdy Ur. Pawła Zaremby, aby się do przyięcia lub odstapienia sukcessyi po tymże Ur. Pawle Zarembie w iak nayprędszym czasie zgłaszali, gdyż w przeciwnym razie podaiąca do wiadomości, za nie niechcą bydź odpowiedzialną.

Działo się we wsi Zalesiczkach dnia 2 Listopada 1815 r.

Franciszka z Tymowskich Zarembina.

Tadeusz Szostakowski powracaiący z Wiednia za Cesarskim Rossyyskim Paszportem, znayduiac się ściśniony, niedostatkiem funduszów do skończenia drogi swoiey w Kraie Cesarstwa Rossyyskiego; ma honor zalecić się Prześwietney Publiczności ofiarowaniem pracy swoiey w powinnościach domowego lub przy szkołach dozorcy dzieci, Sekretarza i innych gospodarskich lub do urzędów przywiązanych zatrudnien. Pragnacy przyiąć żądania proszącego, mogą się zgłosić do Redaktora Gazety Krakowskiey, który o mieyscu mieszkania Osoby Zawiadomi. —

Trybunał Cywilny pierwszey Instancyi Dep. Krakowskiego w sprawie między: W. J. Xiędzem Franciszkiem Wątrobka powodem, a JW. Stanisławem Hrabią Wodzickim pozwanym, o amortyzacyą skryptu przez pozwanego na 1000 czer. zł. wydanego, a zagubionego, zważywszy, iż powod iako posiadacz skryptu wnosi zagubienie tegoż, a pozwany żadnych gruntownych uwag przeciwko żądaniu powoda nieczyni, daiąc mieysce żądania powoda, do wezwania w tym względzie mogacych posiadać zagubiony skrypt, dla produkowania tegoż, wyznacza czas iednego roku pod rygorem, aby w tym oznaczonym terminie, posiadaczy skrypt zagubiony, z tymże produkowali się, tym pewniey, iż w przeciwnym razie z upłynieniem oznaczonego terminu, skrypt ten za nieważny poczytany będzie, i ten, który takowy wydał, nie będzie więcey im za to odpowiadać. — Przytem Trybunał nakazuie powodowi uwiadomić co kwartał strony interessowane przez Gazety, o powyższym wyroku, i tegoż przybicie na drzwiach posiedzeń Trybunału dopełnić. Działo się i osądzono w Krakowie na posiedzeniu publicznym Trybunału d. 21 Marca 1815 r.

Nikorowicz, Prezes.
L. Chwalibogowski, Z. Pisarza.

Jako zgodnie z oryginalnym wyrokiem Trybunału Cywilnego Departamentu Krakowskiego wypisano zaświadczam.

Leo Chwalibogowski, Sekr. Z. Pisarza.